

SIVISTYSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 1/2006 vp

Hallituksen esitys laiksi oikeudesta korkeakouluissa tehtäviin keksintöihin sekä laiksi oikeudesta työntekijän tekemiin keksintöihin annetun lain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 7 päivänä joulukuuta 2004 lähettänyt sivistysvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laiksi oikeudesta korkeakouluissa tehtäviin keksintöihin sekä laiksi oikeudesta työntekijän tekemiin keksintöihin annetun lain muuttamisesta (HE 259/2004 vp).

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti perustuslakivaliokunta on antanut asiasta lausunnon (PeVL 28/2005 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- opetusneuvos Juhani Dammert ja ylitarkastaja Petteri Kauppinen, opetusministeriö
- hallitusneuvos Marja-Leena Rinkineva ja ylitarkastaja Karri Puustinen, kauppa- ja teollisuusministeriö
- toiminnanjohtaja Jorma Virkkala, Professoriliitto
- pääsuunnittelija Esko-Olavi Seppälä, valtion tiede- ja teknologianeuvosto
- puheenjohtaja, hovioikeudenneuvos Antti Kuningas, työsuhdekeksintölautakunta
- toimistopäällikkö Toivo Jalonen, Patentti- ja rekisterihallitus

- vararehtori Marja Makarow, Helsingin yliopisto
- johtaja Leila Risteli, Oulun yliopisto, Tutkimus- ja Innovaatiopalvelut
- lakimies Meri Vannas, Suomen Akatemia
- rehtori Markku Lukka, Suomen yliopistojen rehtorien neuvosto
- teknologiajohtaja Hannu Järvinen, Teknologian kehittämiskeskus Tekes
- johtava juristi Caroline Aspelin, Nokia
- IPR lakimies Susanna Mäkelä, Nokia
- yksikönjohtaja Pekka Pellinen, Akava ry
- innovaatioasiamies Arto Hakkarainen, Keksintösäätiö
- lakimies Arjo Suonperä, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry
- patenttiasiamies Karri Leskinen, Suomen Patenttiasiamiesyhdistys ry
- asianajaja Ella Mikkola, Suomen teollisoikeudellinen yhdistys r.y.
- pääsihteeri Kaj Malm, Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto ARENE ry.
- osastopäällikkö Saara Hassinen, Suomen Bioteollisuus FIB
- professori Niklas Bruun
- varatuomari Mika Heikkilä, Keskuskaupkamari
- tutkija Stina Immonen, Tieteentekijöiden liitto TTL.

Lisäksi kirjallisen lausunnon on antanut
— Elinkeinoelämän keskusliitto EK.

HALLITUKSEN ESITYS

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki oikeudesta korkeakouluissa tehtäviin keksintöihin. Uuden lain tarkoituksena on tehostaa mainittujen keksintöjen tunnistamista ja hyödyntämistä selkeyttämällä niihin liittyviä oikeuksia ja korvauskäytäntöjä. Oikeudesta työntekijän tekemiin keksintöihin annetun lain, jäljempänä työsuhdekeksintölaki, tutkijapoikkeusta ehdotetaan laajennettavaksi koskemaan kaikkia korkeakoulun palveluksessa olevia henkilöitä. Näin varmistetaan se, että kaikkiin korkeakouluihin palvelussuhteessa oleviin henkilöihin sovelletaan samoja sääntöjä.

Esityksen mukaan korkeakouluissa tehtävä tutkimus jaoteltaisiin avoimeen tutkimukseen ja sopimustutkimukseen. Ehdotetun lain mukaisesti korkeakoulu hallinnoisi ulkopuolisen yhteistyökumppanin kanssa tehtäviin sopimukseen tai muuhun ulkopuoliseen rahoitukseen perustuvissa tutkimushankkeissa syntyvien keksintöjen oikeuksia. Korkeakoululla olisi tällaisissa tilanteissa oikeus ottaa itselleen oikeudet keksintöön. Sen sijaan laissa määritellyssä avoimessa tutkimuksessa keksijä saisi pääsääntöisesti pitää itsellään oikeuden tekemäänsä keksintöön.

Ehdotetun lain mukaan kaikista korkeakouluissa tehtävistä keksinnöistä olisi tehtävä korkeakoululle keksintöilmoitus. Ilmoituksen tekeminen tehostaisi keksintöjen hyödyntämistä ja

olisi osaltaan välttämätön, jotta korkeakoulu voisi laissa edellytetyllä tavalla hallinnoida korkeakoulussa syntyviä keksintöjä. Lakiin otettaisiin säännökset keksinnön siirtymisestä maksettavista korvauksista. Keksijän olisi lähtökohtaisesti saatava korvaus aina, kun korkeakoulu ottaa keksinnön itselleen. Korvauksen suuruus määräytyisi tapauskohtaisesti. Keksinnön hyödyntämisen kannalta on välttämätöntä, että keksintöä ei julkisteta liian aikaisin. Tämän vuoksi ehdotettu laki sisältäisi myös säännökset keksintöjen julkistamisesta, jota rajoitettaisiin pääsääntöisesti vain keksinnön suojaamisen edellyttämään aikaan. Tutkimustulosten julkaisemisessa olisi kuitenkin aina otettava huomioon myös yhteistyötahojen liike- ja ammattisalaisuudet ja muut vastaavat seikat.

Työsuhdekeksintölain mukaisen työsuhdekeksintölautakunnan toimialaa laajennettaisiin koskemaan myös ehdotetun uuden lain soveltamisalaan kuuluvia asioita. Työsuhdekeksintölakiin ehdotetaan otettavaksi säännös työsuhdelautakuntaan perustettavasta korkeakoulukeksintöjä koskevia riitaisuuksia käsittelevästä jaostosta, joka antaisi pyynnöstä korkeakoulukeksintöjä koskevia lausuntoja.

Ehdotetut lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006. Ehdotettu uusi laki ei koskisi ennen lain voimaantuloa tehtyjä keksintöjä.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella sivistysvaliokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Esityksen tarkoituksena on edistää korkeakouluissa syntyvien tutkimustulosten patentoimista ja kaupallistamista ja siten parantaa suomalaista innovaatiojärjestelmää. Pyrkimyksenä on selkeyttää keksintöoikeuksia koskevaa oikeudellista tilannetta ja turvata kek-

sijöille maksettavat korvaukset sekä yhtenäistää tutkimussopimuskäytäntöä. Hallituksen esityksessä, jota on valmisteltu pitkään, on pyritty ottamaan huomioon toisaalta korkeakoulujen ja toisaalta tutkijoiden edut. Valiokunta puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä seuraavin huomauksin ja muutosehdotuksin.

Elinkeinoelämän ja tutkimuksen yhteyksien toimivuudella on suuri merkitys tutkimustulosten leviämiseen ja sen myötä innovaatioiden ja

osaamispohjaisten yritysten syntymiseen. Yliopistojen ja elinkeinoelämän yhteistyön tärkeä lähtökohta on, että korkealaatuinen tieto ja osaaminen saatetaan mahdollisimman laajaan käyttöön. Tiedon ja osaamisen tehokas hyödyntäminen edellyttää, että yliopistoilla ja ammattikorkeakouluilla on tähän tarvittavat lainsäädännölliset ja taloudelliset edellytykset sekä riittävät kannustimet tulosten aikaansaamiseksi.

Ehdotettu lainsäädäntö on tarpeellista senkin vuoksi, että erityisesti yliopistoissa yhteistyön luonne on muuttunut yksittäisen tutkijan tekemästä tutkimuksesta laajoihin yhteistutkimuksiin. Tällöin on entistä tärkeämpää luoda mahdollisimman selkeä ja tarkoituksenmukainen järjestelmä. Ehdotettu lainsäädäntö voi osaltaan myös parantaa yliopistojen mahdollisuuksia niille säädetyn ns. kolmannen tehtävän toteuttamisessa. Valiokunta pitää myönteisenä sitä, että korkeakoulukeksintölain avulla yliopistoille ja ammattikorkeakouluille tulee nykyistä selkeämpi velvoite järjestää tutkimustulosten kaupallisen hyödyntämisen edellyttämät hallinnolliset toimintatavat.

Ehdotettua lainsäädäntöä sovelletaan patenteilla suojattavissa oleviin keksintöihin. Näin ollen myös kehitystyön tuloksena syntynyt keksintö, joka voi saada patentin, kuuluu tämän lainsäädännön piiriin.

Suomessa on useita korkeakouluja, erityisesti ammattikorkeakouluja, joiden pienillä yksiköillä ei ole voimavaroja ja henkilökuntaa keksintöasioiden hallinnolliseen hoitamiseen, eikä se ole tarkoituksenmukaistakaan. Sen vuoksi tulee korkeakoulujen suunnitella yhteistyömuodot keksintöjä koskevien toimenpiteiden asianmukaiseksi järjestämiseksi ja ohjausta tulee järjestää valtakunnallisesti.

Lakia sovelletaan palvelussuhteessa tehtäviin keksintöihin, mutta valiokunnan asiantuntijakuulemisessa on kiinnitetty huomiota opiskelijoiden ja apurahatutkijoiden asemaan. Valiokunta on huolestunut siitä, että nämä voivat jäädä väliinputoajaryhmiksi korkeakouluissa tehtävien keksintöjen osalta. Valiokunta pitää välttämättömänä seurata, miten lain soveltaminen käytännössä vaikuttaa opiskelijoiden ja apuraha-

tutkijoiden asemaan. Tarvittaessa hallituksen tulee ryhtyä toimenpiteisiin niin, että tilanne ei heidän kannaltaan muodostu kohtuuttomaksi tai epäoikeudenmukaiseksi.

Valiokunta painottaa sitä, että hallituksen esityksen keskeinen tavoite on varmistaa korkeakouluissa tehtävien keksintöjen hyödyntäminen. Sen turvaamiseksi valiokunnan asiantuntijakuulemisessa on ehdotettu 7 §:ään lisäsiinäntä, mikä tarkoittaisi määräajan säätämistä korkeakoulun toimintavelvollisuuden täyttämiseksi. Valiokunta toteaa, että 7 § koskee korkeakoulun oikeutta keksintöön sopimustutkimuksessa, jossa on aina mukana korkeakoulun ulkopuolinen taho. Korkeakoulu hallinnoi sopimustutkimusta, ja se voi ottamansa keksintöoikeuden nojalla siirtää oikeudet eteenpäin mahdollisten sopimusvelvoitteidensa mukaisesti. Vaihtoehtoisesti se voi säilyttää keksintöoikeudet itsellään. Kummassakin tapauksessa on tarkoituksenmukaista, että keksintö tulee niin kattavasti hyödynnettyä kuin mahdollista. Valiokunta pitää hallituksen ehdottamia säännöksiä riittävinä, mutta välttämätöntä on seurata, toimivatko korkeakoulut ripeästi sen jälkeen, kun ne ovat ottaneet oikeudet keksintöön lain 7 §:n mukaisesti. Tarvittaessa tulee tehdä säännösehdotukset määräaikojen asettamisesta. Valiokunta ehdottaa eduskunnan hyväksyttäväksi lausumaa (*Valiokunnan lausumaehdotus*).

Yksityiskohtaiset perustelut

3 §. Määritelmät. Valiokunnan huomiota on kiinnitetty siihen, että osa sopimustutkimukseen tai avoimeen tutkimukseen tarkoitetuista tutkimuksista luettaisiinkin kuuluvaksi 3 §:n 4 kohdan mukaisiksi muissa tilanteissa syntyneiksi keksinnöiksi. Valiokunta kuitenkin huomauttaa, että lain soveltamisalaan tarkoitettun korkeakoulututkimuksen tulee pääsäännön mukaan kuulua joko avoimen tutkimuksen tai sopimustutkimuksen kategoriaan. Näin ollen säännöksen 4 kohta tulee sovellettavaksi vain poikkeuksellisissa tilanteissa, joissa tutkimus ei kuulu varsinaisen korkeakoulututkimuksen piiriin. Avoimen tutkimuksen ja sopimustutkimuksen välisessä rajan-

vedossa lähtökohtana on ulkopuolisen rahoittajan tai muun korkeakoulun ulkopuolisen tahon osallistumisen lisäksi tutkimustulosten hyödyntämistä koskevista velvoitteista sopiminen. Sopimustutkimukselle on tyypillistä, että sopimusmääräykset koskevat tutkimuksen tulosten käyttämistä koskevia velvollisuuksia. Tämän rajanvedon tarkoituksena ei kuitenkaan ole poissulkea sopimustutkimuksen piiristä niitä tutkimuksia, joissa ulkopuolinen taho ei ole asettanut suoranaisia tutkimustulosten käyttämistä koskevia velvoitteita vaan muita, kuten tutkimuksen toteuttamistapaan liittyviä velvoitteita. Sen vuoksi 3 §:n 3 kohdan b alakohdasta tarkennetaan, jotta varmistetaan lain tarkoituksen toteutuminen. Lisäksi on huomattava, että sopimustutkimukseen voi liittyä myös tutkimuksen tulosten julkaisemista koskevia velvoitteita, mutta ei välttämättä. Jos taas mukana on ulkopuolinen taho rahoittajana ja tutkimukseen sisältyy ainoastaan tulosten julkaisemista koskevia velvoitteita, on kyse 3 §:n 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta avoimesta tutkimuksesta.

5 §. Keksintöilmoitus. Valiokunnan huomiota on kiinnitetty keksintöilmoitusta koskevaan määräaikaan. Valiokunta huomauttaa, että vastailmoitukselle säädettävän määräajan tarkoituksena on nopeuttaa sen selvittämistä, kenelle oikeus keksintöön kuuluu. Tarvittava joustovara on huomioitu siten, että määräaika alkaa kulua vasta, kun korkeakoulu on saanut riittävät tiedot sisältävän keksintöilmoituksen.

8 §. Korkeakoulun oikeudet keksintöön muissa tilanteissa. Perustuslakivaliokunnan mukaan maininta korkeakoulun kannalta tarpeellisista keksinnöistä on verraten väljä ja säännöstä tulisi pyrkiä täsmentämään esimerkiksi tarpeen tai hyödyn astetta kuvaavilla ilmaisuilla. Perustuslakivaliokunta katsoo lisäksi, että lakiin tulisi lisätä säännös siitä, ettei korkeakoululla ole oikeutta ilman keksijän suostumusta siirtää 8 §:n 2 momentin nojalla saamaansa käyttöoikeutta kolmannelle.

Sivistysvaliokunta toteaa, että kyse on poikkeuksellisissa tilanteissa sovellettavasta sään-

nöksestä. Hallituksen esityksen perustelujen mukaan korkeakoulu voisi saada lakisääteisesti vain käyttöoikeuden tällaiseen keksintöön ja tämänkin oikeuden vain silloin, kun keksintö olisi tarpeellinen ja hyödynnettävissä korkeakoulun omassa käytössä, esimerkiksi tutkimuslaboratorioissa. Jotta korkeakoulu voisi tällaisessa tapauksessa saada käyttöoikeuden, sillä tulisi aina olla välitön tarve ja käyttö keksinnölle.

Suostumusta koskevan säännöksen lisäämisestä sivistysvaliokunta toteaa, että sovellettavaksi tulee tältä osin patenttilain 43 §, jonka mukaan käyttöluvan saaja voi luovuttaa oikeutensa edelleen ainoastaan, jos siitä on sovittu, kun kyse on keksinnön ammattimaisesta käytöstä.

9 §. Korvaukset. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että ennen keksinnön syntymistä laadittu sopimus, jolla keksijä luopuu korvauksesta, on mitätön vain tämän sopimusehdon osalta. Sen vuoksi valiokunta ehdottaa muutosta 9 §:n 1 momenttiin.

10 §. Korvauksen sovittelu ja korvauksen vanhentuminen. Asiantuntijakuulemisessa on tuotu esille, että keksintöoikeuksien ottamista ja korvausten suuruutta koskevia päätöksiä voidaan korkeakouluissa tehdä paitsi sopimuksin myös yksipuolisin hallintopäätöksin. Hallintopäätökseen perustuvaa korvausta ei 10 §:n mukaan kuitenkaan voida tarkistaa muuttuneiden olosuhteiden vuoksi. Valiokunta kuitenkin pitää perusteltuna, että myös tällaisissa tapauksissa korvausta tulee voida tarkistaa. Sen vuoksi 10 §:n 1 momenttiin tehdään tätä koskeva muutos.

11 §. Tutkimustulosten julkistaminen. Perustuslakivaliokunnan mukaan säännöksessä käytetty ilmaisu muut välttämättömät syyt on varsin väljä, etenkin kun välttämättömyys ei säännöksen sanamuodon perusteella kytkeydy mihinkään tarkoitukseen. Sivistysvaliokunta kiinnittää huomiota siihen, että patentointi ei ole tutkimustulosten ainoa suojakeino, sillä tutkimuksen tilaaja saattaa tutkimuksen luonteeseen liittyen pitää salassapitosopimusta parempana vaihtoehtona.

Sivistysvaliokunta toteaa, että käytännössä tietojen salassapitovelvollisuus (tutkimukseen

liittyvän luottamuksellisen aineiston ja tutkimustulosten salassapito) johtuu usein keksinnön suojaamiseen tai hyödyntämiseen liittyvästä salassapitosopimuksesta. Tämän lisäksi tietojen salassapitovelvollisuutta koskee se, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa, erityisesti liike- tai ammattisalaisuutta taikka tutkimuksen perusaineistoa koskevien asiakirjojen osalta (24 §:n 20 ja 21 kohta), tai muissa korkeakouluja koskevissa laeissa erikseen säädetään.

Hallituksen esityksen perustelujen mukaan korkeakoulun tulee pitää salassa sille annetut keksintöön liittyvät tiedot, kunnes keksintö on ensinnäkin riittävällä tavalla suojattu ja toiseksi salassapidosta ei ole erikseen sovittu tai lailla säädetty. Näin ollen pykälän salassapitovelvollisuutta koskeva tarkoitus on asiakirjojen julkisuutta laajempi. Valiokunta ehdottaa 2 momenttia täsmennettäväksi niin, että myös muista salassapitovelvoitteista johtuvat syyt tulee huomioida. Korkeakoulujen salassapitovelvollisuus koskisi siten yleisesti sovellettavien salassapitosäännösten lisäksi korkeakoulun ja tutkimusyhteistyön osapuolen väliseen sopimukseen perustuvaa määräaikaista salassapitovelvoitetta.

Pykälän 1 momenttiin valiokunta on tehnyt teknisen korjauksen.

13 §. Riitojen ratkaisusta. Pykälässä ehdotetaan, että Helsingin käräjäoikeus on yksinomainen tuomioistuin lain soveltamisalaan kuuluvissa riitaisuuksissa. Huomioitava on, että puhtaasti hallintomenettelylliset asiat eivät kuulu ehdotetun lain soveltamisalaan, jolloin niitä käsitellään normaalin hallinto-oikeudellisen muutoksenhakujärjestelmän mukaisesti.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella sivistysvaliokunta ehdottaa,

että 2. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana,

*että 1. lakiehdotus hyväksytään muutettuna (**Valiokunnan muutosehdotukset**) ja*

*että hyväksytään yksi lausuma (**Valiokunnan lausumaehdotus**).*

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

oikeudesta korkeakouluissa tehtäviin keksintöihin

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 ja 2 §
(Kuten HE)

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *korkeakouluilla* yliopistolain (645/1997) 1 §:ssä mainittuja yliopistoja, puolustusvoimista annetun lain (402/1974) 4 §:ssä mainittua

Maanpuolustuskorkeakoulua, ammattikorkeakoululaissa (351/2003) tarkoitettuja ammattikorkeakouluja sekä korkeakoulujen alaisia tai yhteisiä erillislaitoksia;

2) *avoimella tutkimuksella* tutkimusta, joka

a) tehdään palvelussuhteessa korkeakoulujen tutkimustehtävien täyttämiseksi ilman korkeakoulujen ulkopuolista rahoitusta ja ilman, että tutkimukseen osallistuu korkeakoulujen ulkopuolisia sopimuskumppaneita;

b) toteutetaan ulkopuolisen tahon rahoittamana mutta johon ei sisälly muita kuin tulosten julkaisemista koskevia määräyksiä; tai

c) täyttäisi sopimustutkimuksen edellytykset, mutta josta korkeakoulu ja tutkimusyhteistyökumppani ovat ennen tutkimuksen alkua nimenomaisesti sopineet, että tutkimus on avointa tutkimusta;

3) *sopimustutkimuksella*

a) tutkimusta, joka on valtion maksuperustelain (150/1992) mukaista maksullista palvelutoimintaa; tai

b) muuta, kuin edellä 2 kohdassa tai tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettua tutkimusta, jossa on mukana ainakin yksi korkeakoulujen ulkopuolinen taho joko osatutkimuksen tekijänä, rahoittajana tai muuna osallistujana ja johon liittyy tutkimuksen *tuloksia tai sen toteuttamista* koskevia velvollisuuksia;

4) *muissa tilanteissa syntyneellä keksinnöllä* tämän lain soveltamisalaan kuuluvaa keksintöä, joka on syntynyt muuten kuin edellä 2 tai 3 kohdassa tarkoitettussa tutkimuksessa.

4—8 §
(Kuten HE)

9 §
Korvaukset

Kun korkeakoulu on 6—8 §:ssä tarkoitettulla tavalla ottanut oikeudet tässä laissa tarkoitettuun keksintöön, keksijällä on oikeus saada kek-

sinnöstä kohtuullinen korvaus. Ennen keksinnön syntymistä laadittu *sopimusehto*, jolla keksijä luopuu oikeudestaan kohtuulliseen korvaukseen, on mitätön.

(2 ja 3 mom. kuten HE)

10 §

Korvauksen sovittelu ja korvauksen vanhentuminen

Sen estämättä, mitä sopimuksella, *päätöksellä* tai tuomiolla on määrätty 9 §:ssä tarkoitettusta korvauksesta, oikeus voi määrätä korvauksesta toisin, mikäli olennaisesti muuttuneet olosuhteet antavat siihen aiheutta. Keksijää ei kuitenkaan voida velvoittaa palauttamaan jo suoritettua korvausta.

(2 ja 3 mom. kuten HE)

11 §

Tutkimustulosten julkistaminen

Jollei toisin sovita, ei keksijä saa julkistaa tutkimustuloksia keksinnön suojaamisen tai muun hyödyntämisen vaarantavalla tavalla, jos korkeakoulu voi tämän lain 7 §:n mukaisesti ottaa itselleen oikeudet keksintöön. Ennen kuin 7 §:n 1 momentissa säädetty määräaika on päättynyt, keksijä ei saa jättää sopimustutkimuksessa syntyntä keksintöä koskevaa patenttihakemusta tai muuten määrätä keksinnöstä, ellei korkeakoulu kirjallisesti ilmoita keksijälle, että korkeakoulu ei tule ottamaan oikeuksia keksintöön tai anna keksijälle lupaa patentoida keksintönsä.

Korkeakoulun on pidettävä salassa sille annetut keksintöön liittyvät tiedot, kunnes keksintö on riittävällä tavalla suojattu eikä salassapidolle ole muita *erityisiä* syitä.

(3 mom. kuten HE)

12—15 §
(Kuten HE)

Valiokunnan lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että hallitus seuraa korkeakoulukeksintöjä koskevan lainsäädännön toimivuutta ja että tästä annetaan selvitys sivistysvaliokunnalle kolmen vuoden kuluessa lainsäädännön voimaantulosta. Seurata tulee

*muun muassa sitä, miten korkeakoulut täyttävät toimintavelvollisuutensa sen jälkeen, kun oikeudet keksintöön on otettu korkeakoulukeksintöjä koskevan lain 7 §:n mukaisesti. Tarvittaessa tulee tehdä säännösethdotukset määrääi-
kojen asettamisesta.*

Helsingissä 28 päivänä maaliskuuta 2006

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Kaarina Dromberg /kok
vpj. Sade Tahvanainen /sd
jäs. Esko Ahonen /kesk
Sinikka Hurskainen /sd (osittain)
Tuomo Hänninen /kesk (osittain)
Tatja Karvonen /kesk
Rauno Kettunen /kesk
Minna Lintonen /sd

Kirsi Ojansuu /vihr
Seppo Särkiniemi /kesk (osittain)
Ilkka Taipale /sd (osittain)
Marja Tiura /kok
Jutta Urpilainen /sd
Raija Vahasalo /kok (osittain)
Unto Valpas /vas
vjäs. Lauri Oinonen /kesk (osittain).

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marjo Hakkila.